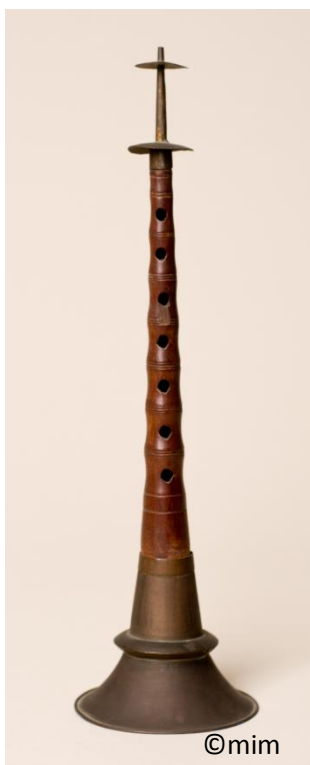

FR – NL – EN

Suona

?

Chine | China | China

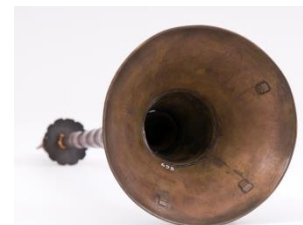
Avant 1881 | Voor 1881 | Before 1881

inv. 0698

SUONA

Don H. Serruys

Le *suona* (唢呐, suǒnà) est un hautbois conique typique des réjouissances et des rituels de plein air en Chine. Présent surtout dans le nord de la Chine, il accompagne tant les mariages que les enterrements. Il est aussi utilisé de façon virtuose et permet des clowneries qui détendent l'atmosphère lors de longs rituels.

L'anche double du *suona* est insérée dans un fin tuyau de métal qui repose sur une pirouette. On met l'anche entièrement dans la bouche pour jouer et les musiciens utilisent souvent la respiration circulaire qui permet un jeu ininterrompu.

Le corps de l'instrument en bois dur est percé de 7 trous de jeu et un trou de pouce. Le tuyau présente généralement des ondulations décoratives entre les trous de jeu. Un pavillon de métal s'ajuste au bas de l'instrument. Le *suona* existe en différentes dimensions et présente des variantes régionales. Si *suona* est le nom normalement admis pour cet instrument, il est aussi appelé *laba*, *haidi*, *aizai*...

Le hautbois conique est répandu du nord de l'Afrique à la Corée. Son nom dérivé du persan *sorna* est reconnaissable dans ses variantes *zurna*, *sur nai*, *zurla*, jusqu'à *suona* en Chine. Il existe aussi une famille de hautbois cylindriques, dont font partie le *duduk* en Arménie et le *guan zi* en Chine.

Il semble que le *suona* soit arrivé en Chine durant la dynastie Ming (1368-1644) comme instrument de musique militaire avant d'être adopté avec succès par la population générale. Sa sonorité puissante en fait un instrument de plein air, parfait pour l'usage militaire comme pour les processions, les opéras ou les fêtes.

Dans certaines familles de paysans les hommes jouent tous du *suona* et travaillent aux champs quand ils ne sont pas appelés pour animer des rituels ou des fêtes.

Un mouvement visant à perfectionner les instruments traditionnels dans la seconde partie du XXe s. a mené à la création d'un *suona* à clefs sur le modèle occidental. Un des buts était de permettre de jouer à tempérament égal dans les orchestres symphoniques créés alors avec des instruments chinois. Le *suona* à clefs reste confiné dans cette sphère particulière : les musiciens populaires continuent à utiliser le *suona* traditionnel.

Claire Chantrenne

SUONA

Schenking H. Serruys

De *suona* (唢呐, suǒnà) is een conische hobo uit China, die meestal bespeeld wordt in open lucht tijdens volksfeesten en rituelen. Het instrument wordt zowel gebruikt voor bruiloften als begrafenissen, maar er worden ook virtuoze melodieën op gespeeld of grappige intermezzo's, die dienden om de sfeer wat op te vrolijken tijdens langdurige rituelen.

Het dubbelriet van de *suona* is op een dun metalen stiftje geschoven, dat bevestigd is op een rond schijfje. Tijdens het spelen wordt het riet volledig in de mondholte geschoven, de muzikanten gebruiken dikwijls de circulaire blaastechniek waardoor er ononderbroken gespeeld kan worden.

Het lichaam van de *suona* is gemaakt van een harde houtsoort en doorboord met 7 vingergaten en 1 duimgat. Tussen de vingergaten is meestal een decoratie van guirlandes aangebracht. Onderaan eindigt het instrument op een metalen klankbeker. De *suona* bestaat in verschillende afmetingen die verschillen van streek tot streek. *Suona* is de meest gangbare naam van het instrument maar soms wordt het ook *laba*, *haidi*, *aizai*,...genoemd.

De conische hobo is verspreid van Noord-Afrika tot in Korea. De Chinese naam *suona* komt van het Perzische woord *sorna*, men herkent dit woord ook in de varianten *zurna*, *surnai*, *zurla*. Er bestaan ook hobo's met een cilindrische boring, zoals de Armeense *duduk* en de Chinese *guanzi*.

Blijkbaar zou de *suona* in China aangekomen zijn tijdens de Ming dynastie (1368-1644). Hij werd eerst gebruikt voor de begeleiding van militaire parades, daarna werd hij enthousiast geadopteerd door de lokale bevolking. Door zijn stevige klank was het

instrument erg geschikt om bespeeld te worden in militaire optochten, opera's of feesten in open lucht. In sommige boerenfamilies bespelen alle mannen de *suona* en bewerken ze het veld enkel wanneer er geen feesten of rituelen moeten begeleid worden.

Een tendens om traditionele muziekinstrumenten te perfectioneren in de tweede helft van de 20ste eeuw heeft geleid tot de creatie van een *suona* met kleppen naar westers model. Op die manier kon het instrument een zuiverdere klank voortbrengen, waardoor het samenspelen met de andere muziekinstrumenten uit het Chinese symfonieorkest gemakkelijker werd. De *suona* met kleppen kende enkel succes in deze orkesten: de traditionele muzikanten blijven de originele *suona* bespelen.

Claire Chantrenne

SUONA

Gift H. Serruys

The *suona* (唢呐, suǒnà) is a Chinese conical oboe that is used in a variety of outdoor festivals and rituals mainly in the north of China such as weddings and funerals. These rituals can run quite long, therefore the virtuoso *suona* player also plays lighter and even funny intervals to lighten the atmosphere.

The double reed of the *suona* is inserted into a thin metal pipe that rests on a pirouette. The reed is completely put into the mouth and the musicians often use circular breathing which allows uninterrupted play.

The body of the hardwood instrument is pierced with 7 holes plus a thumb hole. Usually, the pipe is decorated with ornamental ripples between the holes. A metal bell is adjusted to the bottom of the instrument.

The *suona* exists in different sizes and has regional variants. The instrument is usually called *suona*, but *laba*, *haidi*, *aizai*, ... are also possible.

The conical oboe is widespread from North Africa to Korea. Its name is derived from the Persian *sorna* and is recognizable in its variants *zurna*, *sur nai*, *zurla*, and of course *suona* in China. There exists also a family of cylindrical oboes, including the *duduk* in Armenia and the *guan zi* in China.

It seems that the *suona* arrived in China during the Ming Dynasty (1368-1644) as a military musical instrument before being successfully adopted by the population. Its powerful sound makes it an outdoor instrument, perfect for military use as well as for

processions, operas or parties. In some peasant families, all men play the *suona* and work in the fields only when they are not called to animate rituals or feasts. The second half of the twentieth century saw a movement to improve traditional instruments. This led to the creation of a keyed *suona* based on the Western model and aimed at playing in equal temperament. The keyed *suona* is only used in symphonic orchestras, while popular musicians continue to use the traditional *suona*.

Claire Chantrenne